

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z odwołania Zespołu Opieki Zdrowotnej w R.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.
z udziałem z udziałem zainteresowanych: Ł. K., Niepublicznego Zakładu Opieki
Zdrowotnej [X.] – M. W. w K., Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej [Y.] –
A. N. w S.
o podleganie ubezpieczeniom społecznym i składki,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 25 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 czerwca 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od odwołującego się na rzecz organu rentowego
kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 9 czerwca 2015 r. oddalił apelację Zespołu Opieki Zdrowotnej w R. od wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 18 września 2014 r., którym oddalono odwołanie tego Zespołu od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 13 stycznia 2014 r., którym stwierdzono, że zainteresowany Ł. K. podlega ubezpieczeniom społecznym u płatnika i swojego pracodawcy, tj. Zespołu Opieki Zdrowotnej w R., z tytułu

wykonywania na rzecz tego pracodawcy umów zlecenia zawartych z zainteresowanymi Niepublicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej „[X.]” – M. W. w K. i Niepublicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej „[Y.]” – A. N. w S..

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego wywiódł płatnik, zarzucając naruszenie art. 379 pkt 2 k.p.c. w związku z art. 378 § 1 k.p.c., a także z „ostrożności procesowej” – naruszenie art. 350 k.p.c. i wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania.

W skardze kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania z uwagi na potrzebę wykładni art. 379 pkt 2 k.p.c. „w zakresie nieważności postępowania na skutek wezwania do udziału w sprawie zamiast osoby fizycznej jedynie firmy osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, prowadzenie późniejszego postępowania z udziałem tak oznaczonej strony oraz wydania w stosunku do tak oznaczonej strony wyroku”. Zdaniem skarżącego, skarga jest nadto oczywiście uzasadniona z tego względu, że „wyrok Sadu Apelacyjnego w [...], jeśli nie uchylił zaskarżonego wyroku i nie zniósł postępowania wobec nieważności postępowania, winien przynajmniej sprostować oznaczenie stron wskazane w wyroku Sądu Okręgowego w R.”.

Organ rentowy w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie od skarżącego kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3) lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (pkt 4). W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać

argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Oczywiście jest, że dwie pierwsze i ostatnia, przywołane wyżej, przesłanki dotyczyć muszą przepisów powołanych w podstawach kasacyjnych, bowiem zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach podstaw. Jednakże sam fakt, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania odwołuje się do przepisów wskazanych w jej podstawach, nie stanowi o tym, że w sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Nie chodzi bowiem o jakiejkolwiek wątpliwości interpretacyjne tych przepisów. Problem prawny, ujęty w skardze kasacyjnej, dotyczyć musi kwestii decydującej o rozstrzygnięciu sprawy, nie może być dla niej prawnie obojętny. Innymi słowy, w sprawie zachodzi konieczność wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów tylko wtedy, kiedy wynik sprawy uzależniony jest od interpretacji przepisów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2005 r., I PK 98/05, OSNP 2006 nr 15-16, poz. 243, z dnia 29 czerwca 2001 r., I PKN 33/01, OSNP 2003 nr 9, poz. 228).

W tym kontekście wskazać należy, że z mocy art. 350 § 3 k.p.c., sąd drugiej instancji może sprostować z urzędu wyrok sądu pierwszej instancji, przy czym uprawnienia sądu odwoławczego w tej kwestii dotyczą także orzeczenia w niezaskarżonej części (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1970 r., I CR 321/70, OSNCP 1971 nr 2, poz. 39). W trybie art. 350 k.p.c. nie może dochodzić do podmiotowego przekształcenia powództwa, z obejściem właściwych w tej mierze przepisów (art. 194-198 k.p.c.), jednakże nie budzi wątpliwości dopuszczalność sprostowania niedokładności w oznaczeniu strony, jeżeli niedokładności te są następstwem niestaranności sądu. W przeciwniej sytuacji prawidłowo działająca strona byłaby narażona na bardzo poważne i niekorzystne dla niej następstwa procesowe, przez siebie niezawinione (por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 21 listopada 1950 r., C 353/50, OSN 1951 nr 2, poz. 47;

z dnia 13 stycznia 1964 r., I CR 194/63, OSNCP 1965 nr 2 poz. 27 i z dnia 26 kwietnia 1995 r., III CZP 43/95, OSNC 1995 nr 9, poz. 122).

Uwzględniając te poglądy, Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z dnia 9 czerwca 2015 r. sprostował oczywistą niedokładność w komparycji wyroku Sądu Okręgowego przez wpisanie w miejsce Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „[X.]” w K. słów: Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej [X.] – M. W. w K. oraz w miejsce Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „[Y.]” w S. słów: Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej [Y.] – A. N. w S.. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że błędne oznaczenie tych stron w komparycji wyroku Sądu pierwszej instancji było wynikiem jedynie niestaranności tego Sądu, skoro zainteresowana A. N. jako prowadząca [Y.] Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej w S. została prawidłowo wezwana do udziału w sprawie, zaś odnośnie do M. W. jako prowadzącego Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej [X.] pomimo wezwania do udziału w sprawie formalnie jedynie Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej [X.] w K., M. W. osobiście podjął zawiadomienie o toczącym się postępowaniu i wziął w nim czynny udział.

Dodać do tego należy, że w tym procesie po stronie zainteresowanych nie było ani nie mogło być innych podmiotów, aniżeli A. N. i M. W.. Formy organizacyjnej wykonywania działalności gospodarczej przez osobę fizyczną nie da się bowiem prawnie upodmiotowić w jakikolwiek sposób (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 1996 r., II CRN 54/96, OSNC 1996 nr 7-8, poz. 110), przeto musiało dojść do sprostowania oczywistej omyłki w oznaczeniu zainteresowanych na podstawie art. 350 k.p.c.

Sprostowanie przez Sąd Apelacyjny oznaczenia zainteresowanych wyłączyło skuteczność zarzutu nieważności postępowania (art. 379 pkt 2 k.p.c.), podniesionego w apelacji oraz w skardze kasacyjnej (w związku z art. 378 § 1 k.p.c.), stąd też nie można uznać, ażeby w tej sprawie zachodziła potrzeba wykładni art. 379 pkt 2 k.p.c. w kierunku wskazanym przez skarżącego.

Brak jest też podstaw do stwierdzenia, że skarga jest oczywiście uzasadniona, skoro miałoby to wynikać z niedokonania przez Sąd odwoławczy sprostowania oznaczenia zainteresowanych w wyroku Sądu Okręgowego

z naruszeniem art. 350 k.p.c., które to sprostowanie niewątpliwie zostało dokonane postanowieniem Sądu Apelacyjnego z 9 czerwca 2015 r.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że skarżący nie zdołał przekonać o potrzebie przyjęcia jego skargi kasacyjnej do rozpoznania i w związku z tym postanowił jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c. i art. 398²¹ w związku z art. 108 § 2 k.p.c.).

aw